

ახალი აღთქმის თემატური საძიებელი შეადგინა ბერდიაკ. გიორგიმ (რუსაძე)

აბელის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,4).

აბრაამის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11:8,17).

ადამი – მიზეზი სიკვდილისა, ქრისტე – ყოველთა მაცხოვარი (1 კორ.15,22).

ადამის ცოდვამ სიკვდილი მოიტანა, იესო ქრისტეს სიკვდილმა – უკვ-
დავება (რომ.5,14-21).

ავაზაკყოფილი სამოთხის პირველი მკვიდრი გახდა (ლკ.23,42-43).

აზრი არა კაცთა, არამედ ღმრთის სწავლების გამომხატველი უნდა იყოს
(მთ.16,23. კოლ. 2,8).

ათასი წელი, ვითარცა ერთი დღე (2 პეტ. 3,8).

ათი კეთროვანის განკურნება (ლკ.17,12-19).

აკურთხე მანყევარი (ლკ.6,28).

ამაღლება იესო ქრისტესი (მრკ.16,19. ლკ.24,51. საქმ.1,9-11).

ამპარტავანთ ღმერთი შემუსრავს (იაკ. 4,6. 1 პეტ.5,5).

ამპარტავანთა მიერ რწმუნება შეუძლებელია (ინ.5,44).

ამპარტავანთა მომავალი არის მონობა (მთ.20,26-27).

ანათემა – ვისაც არ უყვარს უფალი (1 კორ.16,22).

ანანიასა და საპფირას სიკვდილი (საქმ.5,5-10).

ანგარი კერპთმსახურია (ეფ.5,5).

ანგელოზთა გალობა შობის დროს (ლკ.2,14).

ანგელოზთა სწორნი და ძენი ღმრთისანი (ლკ.20,36).

ანგელოზთათვის (ებრ.1:4-7,13-14).

ანგელოზი ეფესოს ეკლესიისა (გამც.2,1).

ანგელოზი ზმირნის ეკლესიისა (გამც.2,8).

ანგელოზი თჯატირის ეკლესიისა (გამც.2,18).

ანგელოზი ლავდიკიის ეკლესიისა (გამც.3,14).

ანგელოზი პერლამის ეკლესიისა (გამც.2,12).

ანგელოზი სარდის ეკლესიისა (გამც.3,1).

ანგელოზი ფილადელფიის ეკლესიისა (გამც.3,7).

ანგელოზის მიერ ეშმაკის შეპყრობა (გამც.20,1-3).

ანტიქრისტე თავს ღმერთად წარმოაჩენს (2 თეს.2,4).

ანტიქრისტე მოვა, მაგრამ ანტიქრისტენი ახლაც მრავლად არიან (1 ინ.2,18).

ანტიქრისტე ქრისტეს უარმყოფელია (1 ინ.2,22;4,2-3. 2 ინ.1,7).

ანტიქრისტეს ბატონობის დროს მისი ბეჭდის გარეშე ვერც ვერავინ გაყიდის რამეს და ვერც იყიდის (გამც.13,17).

ანტიქრისტეს ბეჭდის მიმღებნი სამარადისოდ დაიტანჯებიან (გამც.14,9-11).

ანტიქრისტეს თაყვანისმცემელთ მისი სახელი მარჯვენა ხელზე ან შუბლზე ექნებათ აღბეჭდილი (გამც.13,16-17).

ანტიქრისტეს მბრძანებლობა გაგრძელდება 42 თვე – 1260 დღე, ანუ სამნახევარი წელიწადი (გამც.11,2-3;13,5).

ანტიქრისტეს მეფობის დროს განცხადდებიან ორნი წინასწარმეტყველნი და მონაშენი – ენუქი და ელია (გამც.11,3).

ანტიქრისტეს მოსვლის მიზეზი (2 თეს.2,9-12).

ანტიქრისტეს რიცხვი – ექვსასამოცდაექვსი (გამც.13,18).

ანტიქრისტესა და მისი თაყვანისმცემლების დანთქმა ცეცხლის ტბაში (გამც.19,20).

არა ვესვიდეთ თავთა ჩვენთა, არამედ ღმერთსა (2 კორ.1,9).

არა ვითარ მე მნებავეს (მთ.26,39).

არაფერი არ დაიფარება (მთ.10,26. 1 ტიმ.5,24-25).

ასისთავის აღსარება (მრკ.15,39).

ასისთავის მოქცევა (ლკ.23,47).

ასისთავის მტკიცე სარწმუნოება (ლკ.7,9).

ასულის განკურნება დედის სარწმუნოებით (მთ. 15, 22-28).

აქებდით ღმერთსა (გამც.19,5).

აღდგომა და ცხოვრება – იესო ქრისტე (ინ.11,25).

აღდგომა უფლისა (საქმ.4,33;10,40;13,30).

აღდგომილნი ანგელოზებრივად ჰგიებენ (მთ.22,30).

აღდგომის შემდეგ მაცხოვარი მოციქულებს ორმოცი დღე ეჩვენებოდა (საქმ.1,3).

აღდგომის შემდეგ მაცხოვარი პირველად მარიამ მაგდალინელს ეჩვენა (მრკ.16,9).

აღდგომის ხარება ანგელოზის მიერ (მრკ.16,5-7).

აღთქმა სულიწმიდის მიღებისა (საქმ.1:5,8).

აღილე უღელი ქრისტესი (მთ.11,29).

აღმსარებლობას მორწმუნე დაუფარავად უნდა აღიარებდეს (ლკ.12,8-9).

აღრიპას სიტყვა (საქმ.26:28,32).

აღსასრული სოფლისა (ცეცხლი), (მთ.13;40-43,49-50).

აშენებამდე მასალა მოიმზადე (ლკ.14,28-30).

ახალ იერუსალიმში ღამე აღარ იქნება (გამც.21,23;22,5).

ახალი იერუსალიმი (გამც.3,12;21:2,10).

ახალი მცნება – ურთიერთსიყვარული (ინ.13,34;15:12,17).

ახალი ცა და ახალი ქვეყანა (გამც.21,1).

ახლოს არს ჟამი სოფლის აღსასრულისა (გამც.1,3).

ბარნაბას და სავლეს გამორჩევა სულიწმიდის მიერ (საქმ.13,2).

ბილნთა ხმას განეშორე (2 ტიმ.2,16).

ბილნმეტყველება, ანუ უშვერი სიტყვა განიშორეთ (კოლ.3,8).

ბოლო ჟამის განსაცდელი (ლკ.23,30).

ბოლო ჟამის სიბოროტე (2 ტიმ.3,1-9).

ბოლო ჟამის ცეცხლი (2 პეტ.3:7,12).

ბოლო ჟამს ქრისტიანებს მოიძულევენ (ლკ.21,17).

ბოროტად მთხოვნელს არ მიეცემა (იაკ.4,3).

ბოროტებას სიკეთე ამარცხებს (რომ.12,21).

ბოროტი გული მაცხოვრის სიტყვას ვერ იტევს (ინ.8,37).

ბოროტის წილ კურთხევა მიაგე (1 პეტ.3,9).

ბოროტს სასწაული არ ეძლევა (მთ.16,4).

ბოროტს სძულს ნათელი (ინ.3,19-21).

ბრმა წინამძღვარი (მთ.15,14).

ბრძენთაგან დაფარული ჩვილთ გამოეცხადა (მთ.11,25. ლკ.10,21).

გაბრიელ მთავარანგელოზი – ღმრთის პირის წინაშე მდგომელი (ლკ.1,19).

გაბრიელ მთავარანგელოზის ჩვენება (ლკ.1,11-20).

გალობა წარმოთქვეს მოციქულებმა (მთ.26,30. მრკ.14,26).

გამალიელის სიტყვა (საქმ.5,34-39).

გამდიდრების სურვილი დამლუპველია (1 ტიმ.6,9).

გამოცდა უდაბნოში (ლკ.4,1-13).

გამოცხადება იოვანე ღმრთისმეტყველისა (გამც.1,1).

გამოცხადებით მოცემული მოძღვრება (გალ.1,11-12).

გამოხსნილ კაცთა სიმრავლე (გამც.7,9).

გამყოფი ზღვარი (ლკ.16,26).

განგება სიკვდილ-სიცოცხლისა (რომ.14,7-8).

განდგომილებისა და ანტიქრისტესათვის (2 თეს.2,3-4).

განდგომილთათვის (1 ინ.2,19. 2 ტიმ.4,3-4).

განისწავლეთ ქრისტეს მოძღვრებით და უგალობდით უფალსა (კოლ.3,16).

განიშორეთ ტყუილი (ეფ.4,25. კოლ.3,9).

განკაცების მიზეზი (1 ინ.3,8).

განკითხვა არ შეიძლება (მთ.7,1-5).

განკითხვის ჟამი (ინ.5,29).

განკურნება კაცისა შუამდგომელთა სარწმუნოებითაც შეიძლება (ლკ.5,18-20).

განმარტებისათვის (1 კორ.14:5,13,27-28).

განსაკუთრებით ერთმორწმუნისთვის იზრუნე (გალ.6,10).

განსაცდელი კაცისა მის ძალას არ აღემატება (1 კორ.10,13).

განსაცდელისათვის (იაკ.1,12-14).

განსაცდელიც სიხარულად შეჰრაცხე (იაკ.1,2).

განსაცდელნი ქვეყნის აღსასრულის წინ: მოგიძულებენ ქრისტეს სახელი-
სათვის, იქნება გაცემა და სიძულვილი, ცრუ წინასწარმეტყველები
გამოჩნდებიან, მრავალთა სიყვარული გახდება, არნახული ჭირი იმძვინ-
ვარებს (მთ.24,5-25).

განსხვავება მოციქულის რჩევასა და ბრძანებას შორის (1 კორ.7,6).

განსხვავება ხორცთა შორის (1 კორ.15,39-40).

განსხვავებული აზრის მქონეს მშვიდად შეეპასუხე (2 ტიმ.2,25).

განტევებულის შერთვა არ შეიძლება (მთ.5,32).

განწმენდა ცოდვათა აღიარებით იწყება (1 ინ.1,9).

გარდამოცემისათვის (2 ინ.1,12. 3 ინ.1,13-14. 2 თეს.2,15).

გარეგნულად – მართალი, შინაგანად – ორგული (მთ.23,28).

გაცემა სჯობია მიღებას (საქმ.20,35).

გერგესეველთა, ან გადარინელთა, ურწმუნოება (მთ.8,34. ლკ.8,37).

გველი – წინასახე იესო ქრისტესი (ინ.3,14).

გვიყვარდეს ერთმანეთი (1 ინ.3,11;4,7).

გზა, ჭეშმარიტება და ცხოვრება – იესო ქრისტე (ინ.14,6).

გიყვარდეს მტერი (ლკ.6: 27,35).

«გუჲმ ეკლესიისა არიან ყოველნი კაცნი» (კომბტ.: კოლ.1,18).

გულის საუნჯე (მთ.6,21).

გოლგოთა – თხემისა ადგილი (მრკ.15,22).

გონებით სრულ იყვენით (1 კორ.14,20).

დავითის წინასწარმეტყველება ქრისტეს აღდგომისა და ხორცთა უხრწნელების შესახებ (საქმ.2,31).

დაემორჩილეთ ღმერთს (იაკ.4,7).

დამოძღვრა ყველას საქმე არ არის (იაკ.3,1).

დარიგება ღმრთის კაცთათვის (1 ტიმ.6,11-12).

დასწეულება ამპარტავნობის საძლეველად (2 კორ.12,7).

დატევნა ღმრთის სიტყვისა ყველას არ შეუძლია (მთ.19,12).

დაუჯერეთ, მაგრამ არ მიბაძოთ (მთ.23,2-3).

დანყევლილნი ჰურიანი (მთ.27,25).

დედა იესო ქრისტესი (მთ.2,13-14. ლკ.2:33,43;1,43).

დედათა მორჩილებისა და მყუდროებისათვის (1 ტიმ.2,11-15).

დედათა პატივისცემისათვის (1 პეტ.3,7).

დედათა სამკაული პატიოსნება და კეთილი საქმეა (1 ტიმ.2,9-10)

დედათათვის (1 კორ.14,34-35).

დიაკონთათვის (1 ტიმ.3,8-13).

დიდება კაცისა თივას ჰგავს (1 პეტ.1,24).

ეკტიქის გაცოცხლება პავლეს მიერ (საქმ.20,9-12).

ეზოტერიზმის წინააღმდეგ პავლეს სწავლება (საქმ.20:20,27).

ეკლესია – გვამი ქრისტესი (ეფ.1,22-23. კოლ.1,24).

ეკლესია – სახლი ღმრთისა (1 ტიმ.3,15).

ეკლესიათა დიდი დევნა (საქმ.8,1).

ეკლის გვირგვინი (მთ.27,29-30. მრკ.15,17).

ენათა ცოდნისა და წინასწარმეტყველებისათვის (1 კორ.14:1-6,22,24,29-32,37-39).

ენას აღვირი ამოსდე (იაკ.1,26).

ენას განკურნება პეტრეს მიერ (საქმ.9,33-34).

ენისათვის (იაკ.3:5-6,8-10).

ენუქის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,5).

ეპიკურელთა და სტოელთა სიბეცე (საქმ.17,18).

ეპისკოპოსთათვის (1 ტიმ.3,1-7).

ერთ სიტყვაში მოქცეული სჯული (გალ.5,14).

ერთი დღე, ვითარცა ათასი წელი (2 პეტ.3,8).

ერთია ღმერთი, ერთი – სარწმუნოება, ერთი – ნათლისღება (ეფ.4,5-6).

ერთმანეთის სიძიძე იტვირთეთ (გალ.6,2).

ერთმანეთს ცოდვები გაუმხილეთ და ერთმანეთისთვის ილოცეთ (იაკ.5,16).

ერთმორწმუნისთვის განსაკუთრებით იბრუნე (გალ.6,10).

ერთობა ქრისტიანთა ვალია (ინ.17:11,21-22).

ეშმაკი ლოცვითა და მარხვით განიდევნება (მთ.17,21. მრკ.9,29).

ეშმაკი ღმრთის მიერ შეკრულია სამარადისოდ (იუდ.1,6).

ეშმაკის მანქანებას წინ აღუდგება ის, ვინც ღმრთის მცნებებით არის აღ-
ჭურვილი (ეფ.6,11).

ეშმაკის მოჩვენებითი ნათელი (2 კორ.11,14).

ეშმაკს სარწმუნოებით წინ აღუდექი (1 პეტ.5,9).

ეძიებდით სასუფეველსა ღმრთისასა (ლკ.12,31).

ვალდებულება ქადაგებისა (1 კორ.9,16).

ვაჟი იუდას (მთ.26,24. მრკ.14,21. ლკ.22,22).

ვაჟი კმაყოფილნი, განმაძლარნი და მოცინარნი (ლკ.6,24-26).

ვაჟი მაცთურს (ლკ.17,1-2).

ვაჟი მორწმუნის დამაბრკოლებელს (მრკ.9,42).

ვაჟი სასუფეველის დამხშობს (მთ.23,14).

ველური და დამყნილი ზეთის ხილი (რომ.11,16-24).

ვენახი ჭეშმარიტი – იესო ქრისტე (ინ.15,1).

ვერცხლისმოყვარეობა ბოროტების ძირია (1 ტიმ.6,10).

ვინც ანტიქრისტეს თაყვანს არ სცემს, სიკვდილით დაისჯება (გამც.13,15).

ვინც ჩვენი მტერი არ არის, იგი ჩვენი მომხრეა (მრკ.9,40. ლკ.9,49-50).

ვისაც საქმის კეთება არ უნდა, არც უნდა ჭამოს (2 თეს.3,10).

ვნებები მოაკვდინეთ (კოლ.3,5).

ზაქარიას დადუმება (ლკ.1,20).

ზეთისცხება მოციქულთა მიერ (მრკ.6,13).

ზეთისცხებისათვის (იაკ.5,14-15).

ზეციური, არაამქვეყნიური საქმენი გამოიძიეთ (კოლ.3,1-2).

ზეციური იერუსალიმი (გალ.4,26. ებრ.12,22).

ზეციური მამული (ებრ.11,14).

ზეციური საუნჯე მოიპოვე (მთ.6,19-20).

ზომიერებისათვის (რომ.11,25;12:3,16; 1 კორ.4,6).

თავმდაბალთ ღმერთი მადლს ანიჭებს (1 პეტ.5,5).

თანაგრძნობისათვის (იაკ.5,13).

თვალი გვამის სანთელია (თვალი სულიერი), (მთ.6,22-23. ლკ.11,34).

თითი ღმრთისა – სულიწმიდა (ლკ.11,20).

თითოეული სასყიდელს თვისი შრომის მიხედვით მიიღებს (1 კორ.3,8).

თითოეულს საქმეთა მისთაებრ მიეგება (რომ.2,6-10).

თორმეტი მოციქულის გამორჩევა (ლკ.6,13-16).

იაკობის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,21).

იგავი მთესვარზე (მრკ.4,3-8) და მისი განმარტება (მრკ.4,14-20).

იერემიას წინასწარმეტყველება ოცდაათ ვერცხლზე (მთ.27,9).

იერუსალიმი – წინასწარმეტყველთა მკვლელი (ლკ.13,33-34).

იერუსალიმის განადგურების მიზეზი (ლკ.19,44).

იერუსალიმმა მოქცევა არ ინება (მთ.23,37).

იერუსალიმში დიდებით შესვლა (ლკ.19,35-38).

იესო – მხსნელი ჩვენი (1 თეს.1,10).

იესო ფარულად არაფერს ასწავლიდა (ინ.18,20).

იესო ქრისტე აბრაჰამამდე იყო (ინ.8,58).

იესო ქრისტე – ანი და ჰოე, დასაბამი და დასასრული (გამც.21,6;22,3).

იესო ქრისტე – დიდი მღვდელთმოძღვარი (ებრ.4,14).

იესო ქრისტე – ვარსკვლავი ბრწყინვალე განთიადისა (გამც.22,16).

იესო ქრისტე – თავი ეკლესიის გვამისა (კოლ.1,18).

იესო ქრისტე კაცობრივი ბუნებით ჩვენი მეოხია (რომ.8,34).

იესო ქრისტე – მსაჯული ცოცხალთა და მკვდართა (საქმ.10,42).

იესო ქრისტე – ნათელი ჭეშმარიტი (ინ.1,9).

იესო ქრისტე – პირველი და უკანასკნელი (გამც.1,17;2,8).

იესო ქრისტე – საფუძველი (1 კორ.3,11).

იესო ქრისტე – სიკვდილის კლიტეთა მფლობელი (გამც.1,18).

იესო ქრისტე – უფალი ყოველთა (საქმ.10,36).

იესო ქრისტე – ჩვენი ცხოვრება (საქმ.4,12).

იესო ქრისტე – ცოდვათაგან განმწმედელი (გამც.1,5).

იესო ქრისტე – ძე ღმრთისა (მთ.14,33;16,16;26,63-64. მრკ.1,1;9,7. ინ.1:34,49;5,18;20,31. ებრ.4,14).

იესო ქრისტე – ჭეშმარიტი ღმერთი (1 ინ.5,20).

იესო ქრისტე – ხატი ღმრთისა (2 კორ.4,4. კოლ.1,15).

იესო ქრისტეს მოძულეს მამა ღმერთიც სძულს (ინ.15,23).

იესო შაბათსაც კურნავდა (ლკ.13,14-16;14,3-6).

იესო შურით შეიპყრეს (მთ.27,18).

იესო წარემატებოდა (ლკ.2:40,52).

იესოს მკვლელნი ჰურიანი (მთ.27:1,20).

იესოს სამოსის შეხებით სნეულნი იკურნებოდნენ (მთ.14,36).

იესოს სახელდება (ლკ.2,21).

იესოს სიკვდილის მტვირთველი (2 კორ.4,10-11).

იესოს ტირილი (ინ.11,35).

იესოს შესვლა იერუსალიმში (მრკ.11,8-10).

იესოს წინასწარმეტყველებანი მისი ვნების, მოკვლისა და აღდგომის შესახებ (მრკ.8,31;9,31;10,33-34).

ითხოვე სარწმუნოებით და არა ორგულობით (იაკ.1,6).

ითხოვეთ და მოგეცემათ (მთ.7,7-11).

ილოცეთ, რომ განსაცდელი აიცილოთ (ლკ.22:40,46).

იოვანე ნათლისმცემელი უდიდესი წინასწარმეტყველია (ლკ.7,28).

იოვანე ნათლისმცემელს სასწაული არ უქმნია (ინ.10,41).

იოვანე ნათლისმცემლის მისია: ერის მომზადება უფლის მისაღებად (ლკ.1:17,76).

იოვანე ნაშობთაგან ყველაზე აღმატებულია (მთ.11,11).

იოვანეს მიერ ჰეროდე ანტიპას მხილება (მთ.14,4. მრკ.6,18).

იოსების სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,22).

ისაკის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,20).

ისრაელი ღმრთის სიმაღლეს არ დაემორჩილა (რომ.10,2-4).

ისრაელის ისტორია (საქმ.13,16-23).

ისრაელის ურჩი ერი (რომ.10,21).

ისრაელის შეცოდების შედეგი (რომ.11:11-12,15).

იუდა – ეშმაკი (ინ.6,70-71).

იუდას საშინელი აღსასრული (საქმ.1,18).

იუდას სინანული და ჩამოხრჩობა (მთ.27,3-5).

იფხიზლეთ და ილოცეთ (მრკ.14,38).

იქედნეს ცეცხლში შეგდება პავლეს მიერ (საქმ.28,3-5).

იღვიძეთ და ილოცეთ (მთ.26,41).

იყავი მოწყალე (ლკ.6,36).

კაინის საქმენი ბოროტი იყო, ხოლო აბელისი – მართალი (1 ინ.3,12).

კარი ცხოვართა – იესო ქრისტე (ინ.10,7).

კაცთა ეკრძალე (მთ.10,17).

კაცთა მონა ნუ იქნები (1 კორ.7,23).

კაცი მშვიინვიერი და კაცი სულიერი (1 კორ.2,14-15).

კაცი უფალი ზეცით (1 კორ.15,47).

კეთილი საქმე და თანაგრძნობა არ დაივინყო (ებრ.13,16).

კეთილი საქმე თუ იცი, უნდა გააკეთო კიდეც (იაკ.4,17).

კეთილი საქმის კეთება ყველა დღეს შეიძლება (მთ.12,12).

კეთილი საქმისთვის ისწრაფე (2 პეტ.1,10).

კეთილის მოქმედი და ბოროტის მოქმედი (3 ინ.1,11).

კეთილისა და ბოროტის გარჩევა ნაწრთობ გონებას ძალუძს (ებრ.5,14).

კეთილს მიბაძე (გალ.4,18).

კეისრის კეისარს მიეცი, ღმრთისა – ღმერთს (მთ.22,21. ლკ.20,25).

კერპნი – ეშმაკნი (1 კორ.10,20).

კვართი უკერველი (ინ.19,23).

კლდე – იესო ქრისტე (1 კორ.10,4).

კლდე სარწმუნოებისა (მთ.16,18).

კლიტენი სასუფეველისანი, ანუ შეკვრისა და გახსნის უფლება, მაცხოვარმა არა მხოლოდ პეტრეს (მთ.16,19), არამედ სხვა მოციქულებსაც მისცა (მთ.18,18. ინ.20,23).

კლიტენი სასუფეველისანი სარწმუნოების კლდეზე დამყარებულთ ენიჭებათ (მთ.16,18-19).

კრეტსაბმელი – ხორცი ქრისტესი (ებრ.10,20).

კრეტსაბმელის გაპობა (მრკ.15,38).

კრეტსაბმელის გაპობა და სხვა სასწაულები მაცხოვრის აღდგომისას (მთ.27,51-53).

კრძალვა ერისაგან (მთ.16,20).

ლაზარეს მკვდრეთით აღდგინება (ინ.11,43-44).

ლოცვა მეფეთათვის (1 ტიმ.2,2).

ლოცვა სასჯელია ორგულთათვის (მთ.23,13).

ლოცვა ფარულად უნდა (მთ.6,5-6).

ლოცვათა შინა მოხსენიებისთვის (ეფ.1,16. 1 თეს.1,2. ფლმ.1,4).

ლოცვის დროს ყველას მიუტევეთ (მრკ.11,25).

ლოცვისას მოკლედ ითხოვეთ (მთ.6,7-8).

ლუკაონელთა მიერ მოციქულების გაღმერთება და მათი პასუხი (საქმ.14, 11-15).

მაგიური წიგნების დაწვა (საქმ.19,19).

მადლი და საქმე (რომ.11,6).

მადლი სარწმუნოების მიხედვით გვენიჭება (რომ.12,6).

მადლიერებისათვის (ლკ.17,17-19).

მადლობა ღმერთს ყოველივესთვის (ეფ.5,20. 1 თეს.5,17).

მამა და ძე ერთარსია (ინ.10:30,38;12,45;14,7-11;16,15;17:5,24. ლკ.10,22).

მამა და ძე ერთი ღმერთია (ინ.8,42).

მამა – ძე ღმერთისა (ლკ.2,49).

მამაკაცი ხატი და დიდებაა ღმერთისა, ხოლო დედაკაცი – დიდება ქმრისა (1 კორ.11,7).

მამაკაცისთვის გრძელი თმა სარცხვინელია (1 კორ.11,14).

მამაო ჩვენო (მთ.6,9-13. ლკ.11,2-4).

მამის ხატი უხილავია (ინ.5,37).

მამისა და ძის პატივი ერთია (ინ.5,19-23;16,23).

მამხილებელი სძულს ბოროტ სოფელს (ინ.7,7).

მარადის ლოცვისათვის (ლკ.18,1).

მართა, მარიამი, ლაზარე და იოვანე, რომელნიც უყვარდა იესოს (ინ.11:3,5; 13,23;19,26).

მართალთა მწუხარება სიხარულად გადაიქცევა (ინ.16,20).

მართალთა მხსნელი და ცრუთა დამსჯელი (2 პეტ.2,4-9).

მართალთა ნუგეში (გამც.1,17).

მართალთა ღირსი არ არის ეს სოფელი (ებრ.11,38).

მართალთა ცრემლი აღიხოცება (გამც.21,4).

მართალი დევნულია (2 ტიმ.3,12).

მართალი კაცის ლოცვას დიდი ძალა აქვს (იაკ.5,16).
მართალი სარწმუნოებით ცხონდება (რომ.1,17. ებრ.10,38).
მართალი სარწმუნოების ცოდნა აუცილებელია (1 ინ.4,2-3; 2 ინ.1,7; 2 პეტ.2,1).
მართალი სძულს სოფელს (1 ინ.3,13).
მართალი ღმრთის მეგობარია (ინ.15,14-15).
მართალი ღმრთის შვილია (1 ინ.2,29).
მართალი ცნობს ჭეშმარიტებას (ინ.7,17).
მართალის თხოვნას უფალი შეისმენს (ინ.14,14;15,7).
მართალნი ღმრთის ხილვით მის მსგავსებას შეიძენენ (1 ინ.3,2).
მართალნი ცხოველ წყალს უსასყიდლოდ მიიღებენ (გამც.21,6;22,17).
მართალს სიბრძნეს უფალი მისცემს (ლკ.21,15).
მართლის ლოცვას ისმენს უფალი (1 პეტ.3,12. 1 ინ.3,22. იაკ.5,16).
მარილი ქვეყნისა – ქრისტეს მოწაფე (მთ.5,13).
მარხვა დაფარულად უნდა (მთ.6,16-18).
მარხვისათვის (რომ.14,5).
მარჯვენით ჯდომისათვის (ლკ.22,69. კოლ.3,1. ებრ.1:3,13;10,12;12,2).
მატათას გამორჩევა მეთორმეტე მოციქულად (საქმ.1,23).
მაცხოვარი – ბრძენი ღმერთი (იუდ.1,25).
მაცხოვარი განყოფისათვის მოვიდა (ლკ.12,51).
მაცხოვარი თეთრ ცხენზე (გამც.19:11,13,16).
მაცხოვარი ისრაიტელთათვის მოივლინა (მთ.15,24).
მაცხოვარი კაცთა გადასარჩენად მოვიდა (ლკ.19,10).
მაცხოვარი მორწმუნეთა შორის მყოფობს (2 კორ.13,5).
მაცხოვარი ტაძარზე აღმატებულია (მთ.12,6).
მაცხოვარი – ქრისტე უფალი (ლკ.2,11. ინ.4,42).
მაცხოვარი – ჩვენი მხსნელი; ცოდვათა მომტევებელი (კოლ.1,14).
მაცხოვრის ლოცვა გეთსიმანიის ბაღში (მრკ.14,35-36).
მაცხოვრის სამოსლის კურნების ძალა (მთ.14,36).
მაცხოვრის უხრწნელება (საქმ.13,37).
მაცხოვრის ხილვა სტეფანეს მიერ (საქმ.7,55-56).
მახვილი სულისა – სიტყვა ღმრთისა (ეფ.6,17).
მდიდართათვის (1 ტიმ.6,17-19).
მდიდარი ძნელად შევა სასუფეველში (მთ.19,23. მრკ.10,23).
მდიდრისათვის (გამც.3,16-17).

მეგობართა დარიგება (ლკ.12,4-5).

მეგობარი გულწრფელ მორწმუნეთა შორის ეძიე (2 ტიმ.2,22).

მეგობარნი უფალმა თვითონ გამოირჩია (ინ.15,16).

მეგობარნი უფლისა სძულს სოფელს (ინ.15,19;17,14).

მეზვერენი და მეძავნი ჰურიათა მღვდელთმოძღვრების წინ დადგებიან (მთ.21,31-32).

მელქისედეკისათვის (ებრ.7,1-3).

მეორედ მოვა მაცხოვარი დიდებით (მთ.16,27).

მეორედ მოსვლა აშკარა იქნება: ძალნი ცათანი შეიძვრებიან (მთ.24,26-51).

მეორედ მოსვლის ჟამი არავინ იცის (მთ.24,36).

მეორედ მოსვლისათვის (მთ.25,31-46. ლკ.13,25-30;17,24-37;21,9-36).

მესამე ცის გამოცხადება (2 კორ.12,1-4).

მესია – ქრისტე (ინ.1,41;4,25).

მეცნიერება განალაღებს, სიყვარული აღაშენებს (1 კორ.8,1).

მეძავი და არანმიდა სასუფეველს ვერ დაიმკვიდრებს (ევ.5,5).

მზითმოსილი დედაკაცი – ქრისტეს ეკლესია (გამც.12,1).

მთავარი სოფლისა დასჯილია (ინ.16,11).

მთავარია საქმის კეთილად შესრულება (ლკ.3,12-14).

მთავრობის მიმართ მორჩილებისათვის (ტიტ.3,1).

მთხოვნელს მიეცემა, მეძიებელი იპოვის, ვინც აკაკუნებს – გაუღებენ (ლკ.11,10).

მიაქციე მახვილი (მთ.26,52).

მიეცი და მოგეცემა (ლკ.6,38).

მიზანი მცნებათა აღსრულებისა (1 ტიმ.1,5).

მიკერძოებით არაფერი გააკეთო (1 ტიმ.5,21).

მირქმა (ლკ.2,25-32).

მისანის სიმართლემაც კი განარისხა პავლე (საქმ.16,17-18).

მიტევა ვისაც არ შეუძლია, დაისჯება (მთ.18,34-35).

მიტევებისათვის (ლკ.17,3-4).

მიუტევე და მოგეტევა (ლკ.6,37).

მიუტევე კაცთა შეცოდებანი (მთ.6,14-15).

მიქაელ მთავარანგელოზისა და ვეშაპის ბრძოლა ცათა შინა (გამც.12,7-10).

მკვდართა აღდგომა მაცხოვრის აღდგომის დროს (მთ.27,52-53).

მკვდრეთით აღდგომილთა შორის, ანგელოზთა მსგავსად, ქორწინება

არ იარსებებს (მრკ.12,25).

მკვლელნი მღვდელთმოძღვარნი (ინ.12,10).

მკვლელობის მიზეზი (1 ინ.3,12).

მკურნალი სნეულს სჭირდება (მთ.9,12. მრკ.2,17. ლკ.5,31).

მნე სიცრუვისა (ლკ.16,8).

მოგიძულებენ, მაგრამ უნდა დაითმინო (მთ.10,22).

მოვალეობა კეთილმოქმედებისა (ეფ.2,10).

მოთმინება ცხონების საწინდარია (მრკ.13,13).

მოთმინებისათვის (ლკ.21,19).

მოიქცე ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი (1 პეტ.3,11. რომ.12,9).

მოშკალის გამოვლენისთვის უფალს უნდა ევედრო (მთ.9,38).

მონათა მორჩილებისათვის (ეფ.6,5. კოლ.3,22).

მონათათვის (1 ტიმ.6,1-2).

მონობა ორი უფლისა შეუძლებელია (მთ.6,24).

მორჩილება გვმართებს ღმრთისა (საქმ.5,29).

მორწმუნე – ტაძარი ღმრთისა (1 კორ.3,16-17. 2 კორ.6,16).

მორწმუნე ღმრთის შვილია (ინ.1,12).

მორწმუნეთა მეოხება (განრღვეულის განკურნება ოთხთა მზრუნველობით), (მრკ.2,3-5).

მორწმუნენი – ასონი ქრისტესნი (1 კორ.12,27).

მორწმუნენი ქრისტიანებად პირველად ანტიოქიაში იწოდნენ (საქმ.11,26).

მორწმუნეობის ნიშნები (მრკ.16,17-18).

მორწმუნეს ანგელოზი მფარველობს (მთ.18,10).

მორწმუნეს სარწმუნოების აღიარებისა არ რცხვენია (ლკ.9,26).

მორწმუნეს სიკვდილისაც არ უნდა ეშინოდეს (გამც.2,10).

მორწმუნეს სულიწმიდა შეენევა (ლკ.12,11-12. მრკ.13,11).

მორწმუნეს ქრისტეს გონება აქვს (1 კორ.2,16).

მორწმუნეს ყოველივე შეუძლია (მრკ.9,23).

მორწმუნის ლოცვა შეისმინება (მრკ.11,24).

მორწმუნის მაცდუნებელი დაისჯება (მთ.18,6-7).

მორწმუნის მაცოცხლებელი ღმრთის ძალაა (რომ.1,16).

მოსე ეგვიპტელთა სიბრძნით განისწავლა (საქმ.7,22).

მოსემ ქრისტესთვის დაწერა (ინ.5,46).

მოსეს მშობელთა სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,23).

მოსეს ხილვა სინას მთაზე (საქმ.7,30-34).

მოქცევა კაცისა დიდი მადლია (იაკ.5,20).

მოღვაწისათვის (2 ტიმ.2,4).

მოყვასისთვის იზრუნე (1 კორ.10,24.ფლპ.2,4).

მოჩვენებით ღმრთის მსახურებს განეშორე (2 ტიმ.3,5).

მოციქულები – იესოს ძმები (მთ.28,10).

მოციქულები ღოცვისას სულიწმიდით აღივსნენ (საქმ.4,31).

მოციქულები მრავალ სასწაულს აღასრულებდნენ (საქმ.2,43).

მოციქულები ყველას თავ-თავის ენაზე ელაპარაკებოდნენ (საქმ.1,4-11).

მოციქულების შეპყრობა სადუკეველთა მიერ (საქმ.5,17-18).

მოციქულთა განთავისუფლება ანგელოზის მიერ (საქმ.5,19).

მოციქულთა დაბრკოლება (მთ.26:31,56).

მოციქულთა სახელები (მთ.10,2-4. მრკ.3,16-19).

მოციქულთა სიხარულის მიზეზი (საქმ.5,41).

მოციქულთა შეკვრისა და გახსნის უფლება (მთ.18,18).

მოციქულთა ძლიერება (მთ.10,1. ლკ.9,1).

მოდღვარი (ქრისტე) და ძმანი (მონაფენი), (მთ.23,8).

მოდღვარი მონაფეზე მეტია (ლკ.6,40).

მოდღვარი – სახე ცხოვრებისა (1 ტიმ.4,12).

მოდღვრება ქრისტესი გამოცხადებას ეფუძნება (გალ.1,11-12).

მონამენი ქრისტესთან არიან (გამც.20,4).

მონაფეებმა პავლეს ეფესოში გამოჩენის უფლება არ მისცეს (საქმ.19,30-31).

მონაფეთა მრისხანება (ლკ.9,54).

მონყალება სიხარულით გაეცი (2 კორ.9,7).

მოხუცებულს არ განურისხდე (1 ტიმ.5,1).

მრავალთვალნი და ექვსფრთიანნი ცხოველნი, მსგავსნი ღომისა, კურომ-
სა, კაცისა და არწივისა (გამც.4,6-8).

მრავალი ცრუ ქრისტე გამოჩნდება (მთ.24,5. ლკ.21,8).

მრისხანება მაცხოვრისა (მთ.21,12).

მსახურება შესანიშნავისა (2 კორ.9,12-13).

მსაჯული – სიტყვა უფლისა (ინ.12,48).

მტერი გიყვარდეს (მთ.5,44).

მტერი ღმრთისა (ლკ.11,23).

მტრედი – სახე იოვანეზე გარდამომავალი სულიწმიდისა (მრკ.1,10).

მუშაკი სასყიდლის ღირსია (მთ.10,10. ლკ.10,7. 1 ტიმ.5,18).

მქადაგებელთა სახეები (ფლპ.1,15).

მქადაგებელს შესაფერისი ღირსებაც უნდა ჰქონდეს (1 კორ.9,27).

მღვდელმა მრევლი არ უნდა დაიმონოს (1 პეტ.5,3).

მღვდლის უპირატესი საქმე დამოძღვრაა (1 ტიმ.5,17).

მღვიძარე იყვენით, მტკიცედ დეგით სარწმუნოებასა ზედა (1 კორ.16, 13).

მშვიდობისა და სინამდის გარეშე უფალს ვერავინ იხილავს (ებრ.12,14).

მშიერი, მტერიც რომ იყოს, დააპურე (რომ.12,20;14,15).

მშობელზე ბოროტად მზრახავი სიკვდილით ისჯებოდა (მთ.15,4).

მცირედიც იკმარე (1 ტიმ.6,8).

მცირედსა ზედა სარწმუნო დიდ პატივს მიიღებს (მთ.25;21,23).

მცნება სინანულისა (საქმ.17,30).

მცნება უფლისა – სარწმუნოება და სიყვარული (1 ინ.3,23).

მწვალებელთა მხილება (2 ტიმ.2,18).

მწვალებელთათვის (2 ინ.1,10-11. რომ.16,17-18. ტიტ.3,10. იუდ.1:4,12-16).

მწვალებლობის მნიშვნელობა (1 კორ.11,19).

მნიგნობართა და ფარისეველთა სიმართლით სასუფეველში ვერავინ შევა (მთ.5,20).

მნიგნობართა ცრუ ლოცვა (ლკ.20,47).

მნიგნობარნი და ფარისეველნი: ორგულნი, ცოფნი და ბრმანი (მთ.23:15,17);

წინასწარმეტყველების მკვლელთა მემკვიდრენი (მთ.23,31).

მწუხარების ზომიერებისათვის (1 თეს.4,13-14).

მწყემსი კეთილი – იესო ქრისტე (ინ.10,11).

მხეცი – ანტიქრისტე (გამც.13,1-8).

მხეცის აღსასრული (გამც.19,20).

მხილება მოგვისა პავლეს მიერ (საქმ.13,10).

მხილება ჰეროდესი იოვანე ნათლისმცემლის მიერ (ლკ.3,19).

მხილებისათვის (ეფ.5,11-13. 1 ტიმ.5,20).

ნათელი სოფლისა – იესო ქრისტე (ინ.8,12;12,46).

ნათელი სოფლისა – ქრისტეს მოწაფე (მთ.5,14).

ნათელი ჭეშმარიტი – ღმერთი (ინ.1,9).

ნათესავთათჳს მეტად იზრუნე (მთ.10,5-6. მრკ.7,27).

ნათლავდნენ მოციქულები და არა თვით იესო (ინ.4,2).

ნათლისღება იოვანესი (მრკ.1,5).

ნათლისღება – ქრისტესთან ერთად დაფლვა და აღდგომა (რომ.6,3-9).

ნათლისცემა სამების სახელით (მთ.28,19).

ნაყოფი მშვიდობისა – სამართლიანობა (ებრ.12,11).

ნაყოფი სულისა (გალ.5,22-23).

ნება ღმრთისა (1 თეს.4,3; 5,18. 1 ტიმ.2,4).

ნეტარ არიან მკვდარი უფლისა მიერ (გამც.14,13).

ნეტარებანი ცხრანი (მთ.5,3-12. ლკ.6,20-23).

ნეტარია, ვინც არ შეცდება იესოს შეცნობაში (მთ.11,6).

ნიჭი ძალისამებრ გვეძლევა (მთ.25,15).

ნოეს სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,7).

ნუ განიკითხავ და არ განიკითხები (ლკ.6,37).

ნუ გეშინინ (ინ.16,33).

ნუ დასჯი და არ დაისჯები (ლკ.6,37).

ოთხი ათასი კაცის დაპყრება (მთ.15, 32-38. მრკ.8,1-9).

ორგულება – ფარისეველთა ცომი (ლკ.12,1).

ორი უმთავრესი მცნება: სიყვარული ღმრთისა და სიყვარული მოყვასისა (მთ.22,37-40. მრკ.12,29-31).

ორი უფლის მონობა შეუძლებელია (ლკ.16,13).

პავლე – ეკლესიის ყოფილი მდევნელი (გალ.1,13).

პავლე მოციქული – სულიერი მამა (1 კორ.4,15).

პავლე მოციქული – წარმართთა ნათელი (საქმ.13,47).

პავლე – მოძღვარი წარმართთა (1 ტიმ.2,7. 2 ტიმ.1,11).

პავლე – უფლისგან მოციქულად მოწოდებული (რომ.1,1).

პავლე – ფარისეველი (საქმ.23,6).

პავლე – წარმართთა მოციქული (რომ.11,13).

პავლემ ტიმოთეს წინადაცვითა ჰურიათა გამო (საქმ.16,3).

პავლეს დევნა ჰურიათა მიერ (2 კორ.11,24).

პავლეს მიერ მკვლობელის განკურნება სარწმუნოების ძალით (საქმ.14,9-10).

პავლეს მობოდიშება მღვდელთმთავრის წინაშე (საქმ.23,2-5).

პავლეს ოფლით განკურნება (საქმ.19,12).

პავლეს სიტყვა არიოპაგში (საქმ.17,22-34).

პავლეს სიტყვა აღრიპას მიმართ (საქმ.26,2-23).

პავლეს სიტყვა იერუსალიმში (საქმ.22,1-21).

პავლეს სიყვარული ქრისტესადმი (საქმ.21,13).

პავლეს ჩვენება (საქმ.18,9).

პავლეს წინასწარმეტყველება (საქმ.20,23).

პავლესა და ბარნაბას დევნა ჰურიათა მიერ (საქმ.13,50).

პავლესა და იაკობის შეხვედრა (გალ.1,19)

პავლესა და შილას შეპყრობა მისანთა მიერ (საქმ.16,19).

პავლესთვის შემთხვეული ჭირნი (2 კორ.11,25-28).

პარასკევი – ჯვარცმის დღე (მთ.27,62).

პასუხი პირველად ეკლესიაში მყოფთ მოეკითხებათ (1 პეტ.4,17).

პატივის მიმნიჭებული ღმერთია (ებრ.5,4).

პეტრეს აჩრდილით განკურნება (საქმ.5,15-16).

პეტრეს განთავისუფლება ანგელოზის მიერ (საქმ.12,7-11).

პეტრეს მიერ სამგზის უარყოფა (მთ.26:34,75. მრკ.14:30,68,72).

პეტრეს ხილვა (საქმ.10:11-16,28).

პეტრესა და პავლეს შეხვედრა (გალ.1,18).

პილატეზე მეტი ცოდვა იესოს მიმცემელთ ადევთ (ინ.19,11).

პილატეს მიერ ხელების დაბანა (მთ.27,24).

პირველ ქრისტიანებს ყველაფერი საერთო ჰქონდათ (საქმ.4,32).

პირველად განეშორე ბოროტს, შემდეგ ქმენ კეთილი (რომ.12,9;13,12).

პირველთაგან მრავალი უკან აღმოჩნდება, უკანანი – წინ (მთ.19,30).

პირველი მოვალეობა სასუფეველისა და ღმრთის სიმართლის ძიებაა (მთ.6,33).

პირველი მცნება – მშობელთა პატივისცემა (ეფ.6,2).

პირველობის მოყვარე ყოველთა მსახური შეიქნება (მრკ.9,35;10,43).

პირი გულისას ამბობს (მთ.12,34. ლკ.6,45).

პირით გამოშავალი შეაგინებს კაცს (მთ.15,11).

პირობა ქრისტეს მონაფეობისა (ლკ.14;26-27,33).

პური ცხოვრებისა – იესო ქრისტე, რომელიც ზეცით გარდამოხდა (ინ.6:35,38,41,50,51,58).

რააბის სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,31).

რასაც დასთეს, იმას მოიმკი (გალ.6,7).

რაც გაქვს, ის იკმარე (ებრ.13,5).

რაც ღმრთის მიერ დანერგილი არ არის, ყველაფერი ამოიძირკვება (მთ.15,13).

რაც შენთვის გინდა, სხვასაც ის უყავი (მთ.7,12. ლკ.6,31).

რისთვის დიდი დღე (გამც.6,17).

რომელი საწყაოთიც სხვას მიუზომავ, შენც იმავე საწყაოთი მოგეზომება (მრკ.4,24. ლკ.6,38).

რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვნდეს (მთ.24,13).

რომელსაც აქვს, მიემატება (მთ.25,29).

რჩეული ერი (მთ.21,43. რომ.9,25-28).

რწმენა ღმრთის სიყვარულისა (რომ.8,38-39).

სადაც შენი საუნჯეა, შენი გულიც იქ არის (ლკ.12,34).

სადუკეველთა რწმენა (საქმ.23,8).

სადუკეველნი აღდგომას უარყოფდნენ (მთ.22,23).

სავლე – ეკლესიათა მდევნელი (საქმ.8,3).

სავლე – სტეფანეს მკვლელობის მონაწილე (საქმ.8,1).

საკმეველი – ლოცვანი წმიდათანი (გამც.5,8).

სამართლიან თხოვნას ისმენს უფალი (1 ინ.5,14).

სამების განცხადება (ლკ.3,22).

სამი პირი ერთი ღმერთისა (1 ინ.5,7).

სამკალი ბევრია, მომკელი – ცოტა (ლკ.10,2).

სამოცდაათი მოციქულის გამორჩევა (ლკ.10,1).

სამწმიდის საგალობელი (გამც.4,8).

საპყრობილეში მომხდარი სასწაული (საქმ.16,26).

სარას სარწმუნოებისათვის (ებრ.11,11).

სარწმუნო და ცრუ (ლკ.16,10).

სარწმუნოება ასისტავისა (მთ.8,10).

სარწმუნოება და საქმე (იაკ.2, 14. რომ.9,30-32).

სარწმუნოება და სიყვარული (1 ინ.4,15-16).

სარწმუნოება მოსავთა ძალაა (ებრ.11,1).

სარწმუნოება სოფლის მძლეველია (1 ინ.5,4-5).

სარწმუნოება, სათნოება და სიყვარული (1 ინ.3,22-24).

სარწმუნოება, სასოება, სიყვარული (1 კორ.13,13).

სარწმუნოებას საქმე სრულყოფს (იაკ.2,17-26).

სარწმუნოებას ქრისტეს მიმართ სიყვარული სრულყოფს (გალ.5,6).

სარწმუნოებიდან სიყვარულისაკენ (2 პეტ.1,5-7).

სარწმუნოებით აღვლენილი ღოცვა შეისმინება (მთ.21,22).

სარწმუნოების გამო კურნავდა იესო (მთ.8,13;9,2,22,29. მრკ.2,5;5,34;10,52. ლკ.7,50;8,48;18,42).

სარწმუნოების დაცვისათვის (2 ინ.1,9. იუდ.1,3. 2 კორ.11,4. გალ.1,6-9. კოლ.2,8-9).

სარწმუნოების სიმცირე უკანასკნელ ჟამს (ლკ.18,8).

სარწმუნოებისა და მოთმინებისათვის (იაკ.1,3-4).

სარწმუნოებისა და სიბრძნისათვის (1 კორ.2,5-7).

სარწმუნოებისათვის (ებრ.11:6,33-38).

სასოება უხილავია (რომ.8,24).

სასოებისათვის (2 კორ.4,8-9).

სასუფეველი იიძულების (მთ.11,12. ლკ.16,16).

სასუფეველი – მდოგვის მარცვალი (ლკ.13,19); ცომი (ლკ.13,21).

სასუფეველი ღმრთისა – სიმაღლე, მშვიდობა და სიხარული სულითა წმიდითა (რომ.14,17).

სასუფეველს მდაბალნი დაიმკვიდრებენ (მთ.18,3-4).

სასუფეველს უზნეონი ვერ დაიმკვიდრებენ (1 კორ.6,9-10. გალ.5,19-21. ეფ.5, 3-5).

სასუფეველს ყრმები დაიმკვიდრებენ (მთ.19,14. მრკ.10,14. ლკ.18,16).

სასუფეველის კარი ვინროა (ლკ.13,24).

სასწაულთმოქმედი მხოლოდ ღმერთია (ინ.3,2).

სასჯელით განვისწავლებით (1 კორ.11,32).

სატანჯველი საუკუნო (მთ.25,46).

საუკუნო ცეცხლი (მთ.18,8;25,41).

საუფლო ტაბლიდან გადმოცვენილი ნამცეცებიც მაცოცხლებელია (მთ.15, 27-28).

საფარველი ღმრთის ძლიერებისა (ინ.10,28-29).

საქმით ადიდე უფალი (მთ.5,16).

საყოველთაო აღდგომა მკვდართა (საქმ.24,15. 1 კორ.15,51-54).

საცთურის შესვლა მონაფეთა გულში (ლკ.9,46).

საცხოვნებელი ბჭე ვინროა (მთ.7,13-14).

სანუთრო ჭირი საუკუნო დიდებისათვის (2 კორ.4,17-18).

სახარება დაფარულია ურწმუნოთათვის (2 კორ.4,3-4).

სახლეულთა მტრობა (მთ.10,36).

სიბრძნე ამა სოფლისა სიცოფეა (1 კორ.3,18-20).

სიბრძნე – საეშმაკო და ზეგარდამო (იაკ.3,15-17).

სიბრძნე ღმრთისაგან გვეძლევა (იაკ.1,5).

სიბრძნისათვის (1 კორ.1,25-29).

სიკვდილი ცოდვამ წარმოშვა (რომ.5,12).

სიკვდილის ნატვრა ცოდვილთა მიერ (გამც.9,6).

სიმართლე დაიცავი (ინ.7,24).

სიმართლისთვის ვნება ნეტარებაა (1 პეტ.3,14).

სიმდაბლე აღამაღლებს (მთ.23,12).

სიმდაბლისათვის (ლკ.14,10-11; 18,14).

სიმდიდრე დამაბრკოლებელია (ლკ.18,24).

სიმდიდრეზე ფიქრი ცოდვაა (1 ტიმ.6,9).

სიმონ კურინელი (მრკ.15,21).

სიმონ მოგვი (საქმ.8,9-11) და მისი სურვილი მადლის შესყიდვისა (8,18-19).

სიმტკიცე სარწმუნოებისა (2 კორ.4,13; 5,7).

სინანულის გარეშე გადარჩენა შეუძლებელია (ლკ.13,3,5).

სისხლი უფლისა (მთ.26,27-29. ლკ.22,20).

სისხლი ქრისტესი გონებათა განმწმედელია (ებრ.9,14).

სისხლი ქრისტესი – ნაყოფისაგან ვენახისა (მრკ.14,24-25).

სიტყვა არის ღმერთი (ინ.1,1).

სიტყვა მადლიანი უნდა იყოს (კოლ.4,6).

სიტყვა მადლით მოგეცემათ დევნისას (მთ.10,19).

სიტყვა საქმით ფასდება (მთ.7,21).

სიტყვა ღმრთისა – თესლი (მრკ.4,14; ლკ.8,11).

სიტყვამ ხორცი შეისხა (ინ.1,14).

სიტყვანი უფლისა –სული და ცხოვრება (ინ.6,63).

სიტყვას გაუფრთხილდი (მთ.12,37).

სიტყვას შესაფერისი სასმენელიც სჭირდება (ებრ.5,11-14).

სიტყვის დამტკიცება ორი-სამი მოწმით (2 კორ.13,1).

სიტყვის მსახურნი – მოციქულები (ლკ.1,2).

სიღრმე ღმრთის მეცნიერებისა (რომ.11,33-34).

სიყვარული გვმართებს ერთმანეთისა (1 ინ.4,7-12).

სიყვარული თავდადებას გულისხმობს (ინ.15,13).

სიყვარული მოყვასისა ყოველგვარ შესაწირავს აღმატება (მრკ.12,33).

სიყვარული მცნებათა დაცვას გულისხმობს (1 ინ.5,3. 2 ინ.1,6).

სიყვარული საქმით გამოიხატება (1 ინ.3,18).

სიყვარული ყველაფერზე აღმატებულია (1 კორ.13,13).

სიყვარული ცოდვებს ფარავს (1 პეტ.4,8).

სიყვარულისათვის (1 კორ.13:1-8,13).

სიცოცხლის მოძღვრება (2 ტიმ.4,3).

სიძვისათვის (1 კორ.5:1,9. გამც.2,20-23).

სიძულვილი გულისხმას ახშობს (საქმ.28,27).

სინმიდეს დაცვა უნდა (მთ.7,6).

სინმინდის განფენა მოძღვრის მიერ (1 ტიმ.4,16).

სიხარული, ლოცვა, მადლიერება (1 თეს.5,16-18).

სიხარული სიყვარულისაგან არს (ინ.15,10-11).

სოდომ-გომორის დასჯის მიზეზი (იუდ.1,7).

სოდომური ცოდვა უღმერთობის შედეგია (რომ.1,25-27).

სოფელი ბოროტსა ზედა დგას (1 ინ.5,19).

სოფელი სოფლისაგანთა სიტყვას ისმენს (1 ინ.4,5).

სოფელი ღმრთის შვილებს არ ცნობს (1 ინ.3,1).

სოფელს წმიდანი განიკითხავენ (1 კორ.6,1).

სოფლის სიყვარული ღმრთისაგან განაშორებს (1 ინ.2,15-17).

სოფლის სიყვარული მტრობაა ღმრთისა (იაკ.4,4).

სრულ იყვნით, ვითარცა მამაზეციერი (მთ.5,48).

სრული სიყვარული შიშს განდევნის (1 ინ.4,18).

სტეფანე ანგელოზით გაბრწყინდა (საქმ.6,15).

სტეფანე სასწაულებს იქმოდა (საქმ.6,8).

სტეფანეს დატირება (საქმ.8,2).

სტეფანეს ჩაქოლვა ჰურიათა მიერ (საქმ.7,57-60).

სტუმართმოყვარეობისათვის (ებრ.13,2).

სულთმოფენობა (საქმ.2,1-4).

სული უნივთოა (ლკ.24,39).

სული ღმრთისა ჰქონდა პავლეს (1 კორ.7,40).

სულიერთა და ხორციელთათვის (1 კორ.3,1-3).

სულიერი და ხორციელი უბინოებისათვის (1 თეს.5,23).

სულით მდულარე იყვნით (რომ.12,11).

სულის ღირებულებას მთელი სოფელიც ვერ გადაწონის (მთ.16,25-26).

სულისა და ხორცის დაპირისპირება (გალ.5,17).

სულიწმიდა მამისაგან გამოდის (ინ.15,26).

სულიწმიდა – ღმერთი (საქმ.5,3-4).

სულიწმიდის გამობა მიუტევებელია (მთ.12,31-32. მრკ.3,29. ლკ.12,10).

სულიწმიდის მოფენა მოქცეულ წარმართებზე (საქმ.10,44-45).

სულიწმიდის ნიჭები (1 კორ.12,8-10).

სულიწმიდისათვის (1 კორ.2,10-11).

სწავლება ქრისტესათვის (საქმ.13,24-39).

სწავლულობისათვის (1 კორ.2,13).

სწორი სწავლების დაცვისათვის (გალ.1,7-9).

სხვათა ცოდვების მიმტევებელს თავადაც მიეცევა (მრკ.11,25-26).

სჯული და წინასწარმეტყველნი იოვანემდეა (ლკ.16,16).

სჯული – მოსესგან, მაღლი – ქრისტეს მიერ (ინ.1,17).

სჯული მტკიცება (მთ.5,18).

სჯული სულიერია (რომ.7,14).

სჯულის აღმასრულებელი სიყვარულია (რომ.13,8).

სჯულის აღმასრულებელნი განმართლდებიან (რომ.2,13).

სჯულის გარდასვლისათვის (ებრ.2,2).

სჯულის გარეშე ცოდვა მკვდარია (რომ.7:8-9,11).

სჯულის მიხედვით ის განისჯება, ვისაც სჯული აქვს მიცემული (რომ.3,19).

სჯულის სამი მთავარი საქმე: სამართალი, წყალობა და სარწმუნოება (მთ.23,23).

სჯულის სრულად დაცვისათვის (იაკ.2,10).

სჯულის შეცვლა ჰურიათა გულფიცხელობის გამო (მთ.19,8. მრკ.10,5).

სჯულმა ცოდვა გამოაჩინა (რომ.5,13).

ტაბითას მკვდრეთით აღდგენა პეტრეს მიერ (საქმ.9,40).

ტაძარი – გვამი იესო ქრისტესი (ინ.2,19-22).

ტახტი უფლისა ცათა შინა (გამც.4,2).

ტკბილი უღელი ქრისტესი (მთ.11,30).

უანგარო მსახურება მოციქულთა (მთ.10,8).

უზნეო მწიგნობრებს მოერიდე (მრკ.12,38-40).

უკანასკნელ ჟამთა საცთურნი (1 ტიმ.4,1-5).

უკანასკნელი ჟამია (1 ინ.2,18).

უკეთურნი ვართ ყველანი (მთ.7,11).

უმეცრება – სიბრმავე გულისა (ეფ.4,18).

ურნმუნო ეშმაკს ვერ განდევნის (მთ.17,19-20).

ურნმუნოება ცოდვაა (ინ.16,8-9).

ურნმუნოება წარწყმედის მომასწავებელია (ინ.8,24).

ურნმუნოების მიზეზი გულის გაუხეშებაა (მთ.13,15).

ურნმუნოებისათვის (ებრ.3,12).

ურნმუნოებს უფალი არ კურნავს (მთ.13,58. ლკ.4,27).

ურნმუნოთაგან განშორებისათვის (2 კორ.6,14-17).

ურნმუნოს არც სასწაულის სჯერა (ლკ.16,31).

ურნმუნოს სასწაული არ ეძლევა (მრკ.6,5).

უფალი ახლოს არს (ფლპ.4,5).

უფალი გამოგვიჩნდა ჩვენ (1 ინ.1,2).

უფალი – იესო ქრისტე (ლკ.20,40. ინ.13,13;21:4,7,12. რომ.15,30; 1 კორ.1:2-3,8-10;12,3;16,23).

უფალი იუდას ტომისაგან აღმობრწყინდა (ებრ.7,14).

უფალი მეორედ მოსვლას ჩვენთვის აყოვნებს, რათა სინანულამდე ყველა მივიდეს (2 პეტ.3,9).

უფალი სულია (2 კორ.3,17).

უფალი ტკბილია (1 პეტ.2,3).

უფალი უყვარს მას, ვინც მის მცნებებს იცავს (ინ.14:15,21,23).

უფალი ღმერთი – ანი და ჰოე (გამც.1,8).

უფალი ყოვლისმპყრობელია (გამც.15,3).

უფალნი მონებს სამართლიანად მოეპყარიტ (კოლ.4,1).

უფალს ბელზებულს უწოდებდნენ ჰურიანი (მთ.10,25. მრკ.3,22).

უფალს ვინც უყვარს, მას ამხილებს და სჯის (გამც.3,19).

უფალს ყოველთა სინანული ნებაჲს (2 პეტ.3,9).

უფლის მეორედ მოსვლის წინ: მზისა და მთვარის დაბნელება, ვარსკვლავთცვენა, მიწისძვრა (გამც.6,12-14).

უფლის მტერია, ვინც მასთან არ არის (მთ.12,30).

უფლის სამყოფელი – ნათელი მიუწვდომელი (1 ტიმ.6,16).

უფლის სასჯელი სამართლიანია (გამც.16:5,7).

უფლის სახელით შეკრებილი ორი კაცის თხოვნაც შეისმინება (მთ.18,19-20).

უფლის სიტყვა ურყევია (მთ.24,35).

უღირსად ზიარებისათვის (1 კორ.11,27-30).

უცოდველი არავინაა (1 ინ.1,8).

უცომოების პირველი დღე (მთ.26,17).

უცხო მოძღვრებას ნუ შეინყნარებ (ებრ.13,9).

უძღები შვილის დაბრუნება (ლკ.15,11-32).

უნესო ძმას განშორდი (2 თეს.3,6).

უნინარესად ოჯახის წევრთათვის იზრუნე (1 ტიმ.5,8).

ფარი – სარწმუნოება (ეფ.6,16).

ფარისეველთა და სადუკეველთა ორგულობა (მთ.16,3).

ფარისეველთა ზრახვა მაცხოვრის მოკვლისთვის (მთ.12,14. მრკ.3,6).

ფარისეველთა სიბნელე (მთ.9,34;12,24).

ფარისეველთა სჯულით ეკლესიის დევნა მოშურნეობად მიიჩნეოდა (ფლპ.3,5-6).

ფარისეველნი და მნიგნობარნი ყოველ საქმეს კაცთა საჩვენებლად აკეთებენ (მთ.23,5).

ფარისეველნი და ჰეროდიანნი ჭეშმარიტების წინააღმდეგ გაერთიანდნენ (მთ.22,16); სადუკეველნიც (მთ.22,34).

ფარისეველნი ვერცხლისმოყვარენი იყვნენ (ლკ.16,14).

ფარისევლური სიმაართლე წარმწყმედელია (მთ.5,20).

ფერისცვალება მაცხოვრისა (ლკ.9,28-36).

ფილიპეს სასწაულები (საქმ.8,6-7).

ფილიპეს წარტაცება უფლის მიერ (საქმ.8,39).

ფიცის სახე პავლე მოციქულისა (2 კორ.11,31).

ფრთხილად, ეშმაკი ნადავლს ეძებს (1 პეტ.5,8).

ქადაგების დაწყება იესოს მიერ (მთ.4,17).

ქადაგების მნიშვნელობა (2 პეტ.1,12-13).

ქადაგების ფორმულა: ამხილე, შეპრისხენ, ნუგეშინისეც (2 ტიმ.4,2).

ქველის საქმე დაფარულად ჰყავ (მთ.6,1-4).

ქვეყნის აღსასრულის ჟამი არავინ იცის (მრკ.13,32-33).

ქვეყნის აღსასრულის ჟამს სახარება ყველგან იქადაგება (მთ.24,14).

მრკ.13,10).

ქვეყნის სტუმრები (ებრ.11,13).

ქვრივისათვის (1 ტიმ.5,9-10).

ქედმაღალი საძაგელია წინაშე ღმრთისა (ლკ.16,15).

ქმართა მიმართ მორჩილებისათვის (ტიტ.2,5).

ქორწილი კრავისა (გამც.19,7-9).

ქორწინებისათვის (1 ტიმ.5,14. ებრ.13,4).

ქრისტე არის ხატი ღმრთისა (2 კორ.4,4. ფლპ.2,6. კოლ.1,15. ებრ.1,3)).

ქრისტე აღდგა მკვდრეთით (რომ.6,9).

ქრისტე აღდგომის შემდეგ მრავალს ეჩვენა (1 კორ.15,4-8).

ქრისტე ერთგვის შეიწირა (ებრ.9,25-28;10,10).

ქრისტე – თავი ეკლესიისა (ეფ.1,22. კოლ.1,18).

ქრისტე მორწმუნეთათვის მოივლინა (საქმ.13,26).

ქრისტე მორწმუნესთან თანამყოფობს (მთ.28,20).

ქრისტე – ნუგეშისმცემელი და ცოდვათა მომტევებელი (1 ინ.2,1-2).

ქრისტე ყველასთვის მოკვდა (2 კორ.5,14-15).

ქრისტე ჩვენთვის დაიკლა (1 კორ.5,7).

ქრისტე ჩვენთვის მოკვდა (1 კორ.15,3).

ქრისტე ჩვენი ცოდვებისთვის მოკვდა (რომ.4,25;5,8).

ქრისტე ჯოჯოხეთში სულით ჩავიდა (1 პეტ.3,18-19. ეფ.4,9).

ქრისტემ ივნო ხორციით (1 პეტ.4,1).

ქრისტემ ჩვენი ცოდვებისთვის ივნო (გალ.1,4).

ქრისტეს მეორედ მოსვლა (მრკ.13,24-27).

ქრისტეს მეორედ მოსვლის წინა ნიშნები: მაცთურთა სიმრავლე, ბრძოლანი, მიწისძვრანი, შიმშილნი, შფოთნი, მორწმუნეთა დევნა, მკვლელობანი (მრკ.13,6-13).

ქრისტეს მიმართ არა მარტო სარწმუნოება, არამედ მისთვის ვნებაც მოგვემადლა (ფლპ.1,29).

ქრისტეს მკვლელნი: მღვდელმოძღვარნი, მწიგნობარნი და მოხუცებულნი (მთ.26,3-4. მრკ.11,18;14,1); ყოველი კრებული ჰურიათა (მთ.26:59,66;27,1. მრკ.14,55).

ქრისტეს მკვლელნი ჰურიანი (საქმ.2,23;3,15).

ქრისტეს მიმცემელნი ჰურიანი (საქმ.3,13).

ქრისტეს სამოსლის განყოფა (მრკ.15,24).

ქრისტეს სარწმუნოება და მისთვის ვნება მადლია (ფლპ.1,29).
 ქრისტეს სარწმუნოება თავგანწირვას მოითხოვს (მთ.16,24-25; მრკ.8,35).
 ქრისტეს სარწმუნოება მაცხოვრებელია (რომ.10,9).
 ქრისტეს სახელისთვის გინებული ნეტარია (1 პეტ.4,14).
 ქრისტეს სისხლი ცოდვათაგან განმწმედელია (1 ინ.1,7).
 ქრისტეს სისხლით განვმართლდით (რომ.5,9).
 ქრისტეს სისხლით ვართ გამოხსნილი (1 პეტ.1,18-19).
 ქრისტეს უცვალებლობისათვის (ებრ.13,8).
 ქრისტეს უცოდველობისათვის (1 პეტ.2,22-23. 1 ინ.3,5).
 ქრისტეს ჭეშმარიტი მონაფე არის ის, ვინც მის მცნებებს იცავს (ინ.8,31).
 ქრისტეს ჭრილობებით განვიკურნეთ (1 პეტ.2,24).
 ქრისტეს ჯვარმცემლნი ჰურიანი (საქმ.2,36;4,10;5,30).
 ქრისტიანთა დევნა (ინ.16,2).
 ქრისტიანი – სახლეული ღმრთისა (ეფ.2,19).
 ქრისტიანის ღირსებას ღმრთისმოშიშება და სამართლიანობა განაპირობებს, განურჩევლად ეროვნებისა (საქმ.10:28,35;11,17-18).
 ქრისტიანის ცოდვა ყველაზე მძიმეა (2 პეტ.2,20-21).
 ქრისტიანული მოძღვრების დაცვისათვის (2 ინ.1,9; იუდ.1:3,20).

ღარიბი ქვრივის ყველაზე ძვირფასი შესანიშნავი (მრკ.12,43).
 ღვინო ცოტა დალიე (ეფ. 5,18. 1 ტიმ.5,23).
 ღმერთი გამოჩნდა ხორცით (1 ტიმ.3,16).
 ღმერთი გულს ხედავს (ლკ.16,15).
 ღმერთი ერთია (1 კორ.8,4).
 ღმერთი თავის თავს ქმნილებათა მიერ განაცხადებს (რომ.1,19-20).
 ღმერთი მარადმყოფია (გამც.1:4,8).
 ღმერთი – მაცხოვარი ყოველთა კაცთა (1 ტიმ.4,10).
 ღმერთი მოთმინებისა, ნუგეშისცემისა, მშვიდობისა (რომ.15:5,33).
 ღმერთი ნათელია (1 ინ.1,5).
 ღმერთი სიყვარულია (1 ინ.4:8,16).
 ღმერთი სოფელმა ვერ იცნო (ინ.1,10).
 ღმერთი სულია (ინ.4,24).
 ღმერთი უხილავია (ინ.1,18. 1 ინ.4,12).
 ღმერთი ყოვლისშემძლეა (მრკ.10,27).

ლმერთი ცხოველთა (მთ.22,32. მრკ.12,27. ლკ.20,38).

ლმერთი ჭეშმარიტია (ინ.3,33).

ლმერთი – ხუროთმოძღვარი და შემოქმედი (ებრ.11,10).

ლმერთმა სოფლის დაბადებამდე გამოგვიჩაჩა (ევ.1,4).

ლმერთს საქმით უნდა ვადიდებდეთ (ევ.1,12).

ლმრთივსულიერ წიგნთა დანიშნულება და სარგებელი (2 ტიმ.3,15-17).

ლმრთის მადლით ვართ გამოხსნილი (ევ.2:5,8-9).

ლმრთის მაძიებელი იბოვის მას (საქმ.17,27).

ლმრთის მიერ არს ყოველი (რომ.11,36).

ლმრთის მკვლელნი ჰურიანი (ლკ.19,47;22,2;23,23).

ლმრთის მოყვარეს თვით უფალი გამოეცხადება (ინ.14,21).

ლმრთის მოყვარეს ძმაც უყვარს (1 ინ.4,20-21).

ლმრთის მოყვარეს ხელი მოემართება (რომ.8,28).

ლმრთის მსახურთა სულიერი თვისებანი: ძლიერება, სიყვარული და სი-
წმინდე (2 ტიმ.1,7).

ლმრთის-მსახური დევნილია (2 ტიმ. 3,12).

ლმრთის მცნებები მძიმე არ არის (1 ინ.5,3).

ლმრთის ნების აღმსრულებელი მისი ძმა, დაა და დედაა (მთ.12,50. მრკ.3,35.
ლკ.8,21).

ლმრთის რისხვა ცრუთა ზედა (რომ.1,18-32).

ლმრთის საიდუმლოს მცნობელნი – ქრისტეს მონაფენი (მრკ.4,11. ლკ.8,10).

ლმრთის სასოებისათვის (2 კორ.1,9).

ლმრთის სასუფეველი თქვენს შორისაა (ლკ.17,21).

ლმრთის სიყვარული მისი მცნებების დაცვას ნიშნავს (1 ინ.2,3-6;5,2-3. 2 ინ.1,6).

ლმრთის შეწევის გარეშე არაფერი კეთდება (ინ.15,5).

ლმრთის შვილებს სოფელი ვერ ცნობს (1 ინ.3,1).

ლმრთის შვილს უყვარს მოყვასი (1 ინ.4,7).

ლმრთისმკვლელნი ჰურიანი (ინ.7:1,19;8,40;11,53).

ლმრთისმსახურის მოვალეობა (იაკ.1,27. 2 კორ.6,3-10).

ყველა კაცი ცოდვილია (1 ინ.1,8).

ყველა მორწმუნე თანასწორია (კოლ.3,11).

ყველა სულისა არ ირწმუნოთ (1 ინ.4,1).

ყველა ღმრთის წინაშე წარდგება (რომ.14,11).

ყველა შესაბამისი საზომით განიკითხება (ლკ.12,47-48).

ყველამ თავისი ტვირთი უნდა ზიდოს (გალ.6,5).

ყველანი თავიანთი საქმის მიხედვით განისჯებიან (რომ. 2,6. გამც.2,23;20,13; 22,12).

ყველაფერი იესო ქრისტეს მიერ შეიქმნა (კოლ.1,16).

ყოველ კაცს მაღლი საზომისაებრ ენიჭება (ეფ.4,7).

ყოველ ჟამს ილოცეთ (ეფ.6,18).

ყოველი დაფარული განცხადდება (მრკ.4,22; ლკ.8,17).

ყოველი კაცი ცრუ არს (რომ.3,4)

ყოველი მამაკაცის თავი არის ქრისტე, ხოლო თავი დედაკაცისა – ქმარი (1 კორ.11,3).

ყოველი საქმე ღმრთის სადიდებელია (1 კორ.10,31).

ყოველი სიკეთე და ნიჭი ღმრთისგანაა (იაკ.1,17).

ყოველივე დაფარული განცხადდება (ლკ.12,2).

ყოველივე სიყვარულით აღასრულეთ (1 კორ.16,14).

ყოველივე ღმრთისაგან გვეძლევა (ინ.3,27).

ყოველივე ცოცხალი ბუნების მწყემსი კაცია (იაკ.3,7).

ყორანსაც ღმერთი ასაზრდოებს (ლკ.12,24).

შაბათი კაცისთვის შეიქმნა (მრკ.2,27).

შაბათს კაცის განკურნების გამო ჰურიებმა იესოს მოკვლა განიზრახეს (ინ.5,15-16); უფრო მეტად კი იმისთვის, რომ იგი თავის თავს ძე ღმერთად წარმოაჩენდა (იქვე,18).

შეგონებანი (1 კორ.10:7-10,14).

შედეგი მოძღვრის კრძალვისა და მსახურებისა (1 ტიმ.4,6).

შეიმოსეთ ახალი კაცი (ეფ.4,24).

შეიმოსეთ სათნოებანი (კოლ.3,12-15).

შეიცანით ნება ღმრთისა (ეფ.5,17).

შემცოდე პირველად მარტო ამხილე, შემდეგ სხვასთან ერთად, მერე კრებულს უთხარი (მთ.18,15-17).

შესაქმეს სარწმუნოებით შევიცნობთ (ებრ.11,3).

შესაქმისათვის (ებრ.1,10).

შესაწირავის გაღებამდე შენდობა ითხოვე (მთ.5,23-24).

შეძლება ღმრთისაგან გვაქვს (ლკ.18,27. 2 კორ.3,5).

შვიდი დიაკონის გამორჩევა (საქმ.6,5).

შვილება, რომელსაც მოველით (რომ.8,23).

«შვილებისაგან განვარდეს ჰურიანი» (კომტ.:ფლპ.3,2).

შვილთა სწავლისა და ტანჯვისათვის (ებრ.12,6).

შვილი უფლის მოძღვრებით უნდა აღზარდო (ეფ.6,4).

შვილნი დაემორჩილენით მშობლებს (ეფ.6,1-3. კოლ.3,20).

შვილნი ღმრთისანი (რომ.8,15-17. გალ. 4,5-7).

შვილნი ღმრთისანი და შვილნი ეშმაკისანი (1 ინ.3,10).

შინა მტრობის შედეგი (გალ.5,15).

შიში მართო უფლისა უნდა გქონდეს (მთ.10,28).

შობა მარიამისაგან (მთ.1,16).

შობა მაცხოვრისა ბაგაში (ლკ.2,7).

შობა ქალწულისაგან (მთ.1,23).

შურის გამო განირეს იესო მღვდელთმთავრებმა (მრკ.15,10).

შურისმაძიებელი ღმერთია (1 თეს.4,6. ებრ.10,30).

შურს ნუ იძიებ (რომ.12,19).

ჩაფხუტი – სასოება (1 თეს.5,8).

ჩაფხუტი ცხოვრებისა – სიტყვა ღმრთისა (ეფ.6,17).

ჩინებული მრავალია, რჩეული – ცოტა (მთ.20,16;22,14. ლკ.14,24).

ცათა სასუფეველის საიდუმლოს ცნობა მორწმუნეს მიცემული აქვს (მთ.13,11).

ცილისმწამებელნი ჰურიანი (საქმ.6,13).

ცილისწამების მოთმენა ღმრთის მადლია (1 პეტ.2,19-20).

ცოდვა – სასიკვდილო და არასასიკვდილო (1 ინ.5,16).

ცოდვა სჯულის მიერ გამოიცნობა (რომ.3,20).

ცოდვა უსჯულოებაა (1 ინ.3,4).

ცოდვას მადლი გარდაემატა (რომ.5,20).

ცოდვები ერთმანეთს გაუმხილეთ (იაკ.5,16).

ცოდვები კაცობრიობისა მაცხოვარმა იტვირთა (მთ.8,17).

ცოდვები მოგვეტევება მათი აღიარებით (1 ინ.1,9).

ცოდვები სინანულით აღიხოცება (საქმ.3,19).

ცოდვილთა ძრწოლა მეორედ მოსვლის წინ (გამც.6,15-16).

ცოდვილი ღმერთს შეურაცხყოფს (1 თეს.4,8).

ცოდვილია ყველა (1 ინ.1:8,10).

ცოდვილის მომტყვევებს ცოდვები შეენდობა (იაკ.5,20).

ცოდვილისას არ ისმენს ღმერთი (ინ.9,31).

ცოდვილს სასწაულმოქმედება არ შეუძლია (ინ.9,16).

ცოდვის გამო ვყოფ იმას, რაც მძულს (რომ.7:15,17,19-20).

ცოდვის საგზალი სიკვდილია, ნიჭი ღმრთისა – ცხოვრება საუკუნო (რომ.6,23).

ცოლთა მორჩილებისათვის (1 პეტ.3,1-6).

ცოლ-ქმარი ერთხორცია (მთ.19,4-5).

ცოლ-ქმრისათვის (კოლ.3,18-19).

ცოლქმრობის საიდუმლო (ეფ.5,22-33).

ცოლქმრობისათვის (ლკ.16,18. 1 კორ.7:1-16,25-40;11,3-15).

ცოცხალთა და მკვდართა მდგომარეობა მეორედ მოსვლის დროს (1 თეს.4,16-17).

ცრუ მოციქულთათვის (2 კორ.11,13. გამც.2,2).

ცრუ მოძღვართათვის (2 პეტ.2,1-3).

ცრუ სიბრძნისათვის (1 კორ.1,19-21).

ცრუ სწავლებას განეშორე (მთ.16:6,12).

ცრუ წინასწარმეტყველი მგელია ცხვრის სამოსლით (მთ.7,15).

ცრუ წინასწარმეტყველნი მრავლად არიან (1 ინ.4,1).

ცრუთათვის (2 პეტ.2,13-22).

ცრუნი სასუფეველს ვერ დაიმკვიდრებენ (1 კორ.6,9-10).

ცხებული ღმრთისა – ქრისტე (ლკ.9,20).

ცხოვარნი თავიანთი მწყემსის ხმას ცნობენ (ინ.10,1-5).

ცხოვრება საუკუნო (მთ.25,46).

ცხოვრება ქრისტეს თანა (გალ.2,19-20).

ცხოვრების მეცნიერება: ღმრთის წყალობით ცოდვათა მოტევება (ლკ.1,77-78).

ძალა მტკიცე სარწმუნოებისა (მრკ.11,23-24).

ძალების სრულქმნა უძლურებით (2 კორ.12,9-10).

ძე დავითისა (მთ.22,42-45).

ძე კაცისა მსახურებად მოვიდა (მთ.20,28).

ძე კაცისა – ცოდვათა მიმტევებელი (მრკ.2,10).

ძე მხოლოდ მამამ იცის, ასევე მამა – ძემ (მთ.11,27).

ძე ღმერთი ეშმაკის საქმეთა დასარღვევად მოვიდა (1 ინ.3,8).
 ძე ღმერთი იესო ქრისტეა (ინ.9,35-37;10,36;11,27;13,3. საქმ.8,37).
 ძე ღმერთი იშვა ხორციელად (რომ.1,3).
 ძე ღმერთი – ცოდვათაგან განმწმედელი (ებრ.1,3).
 ძე ღმერთის განკაცება (ინ.3,13).
 ძე ღმერთისადმი რწმენა მაცხოვრებელია (ინ.3:15-16,18,36).
 ძე ღმერთმა თვისი ხორციით დასაჯა ცოდვა (რომ.8,3).
 ძენი სასუფეველისანი – ჰურიანი (მთ.8,12).
 ძენი ღმრთისანი (რომ.8,14).
 ძველი აღთქმა – დაძველებული წიგნი (რომ.7,6).
 ძველი აღთქმის კარავი – წინასახე ქრისტეს მსახურებისა (ებრ.9,1-10).
 ძველი კაცი განიდარცვით და ახალი შეიმოსეთ (კოლ.3,9-10).
 ძველი სჯული ქრისტეს მიერ განქარდა (2 კორ.3,14).
 ძველი სჯული წარმავალი იყო (2 კორ.3,7).
 ძველი სჯულით ვერ გამართლდები (გალ.2:16,21).
 ძის მოწმობა მამა ღმერთზე (ინ.8,54).
 ძის სამყოფელი – ზეცა (ინ.6,62).
 ძლეული მძლეველს ემონება (2 პეტ.2,19).
 ძმათა მოფრთხილებისათვის (1 კორ.8,8-13).
 ძმათათვის თავდადება გვმართებს (1 ინ.3,16).
 ძმებსაც არ სწამდათ იესოსი (ინ.7,5).
 ძმის მოძულე არის სულიერად მკვდარი და მკვლეელი (1 ინ.3,14-15).

წარმართთა მიერ რაბინის ცემა (საქმ.18,17).

წარმართთათვის (რომ.15,9-12).

წარმართნი იესოს სახილველად მივიდნენ (ინ.12,20-21).

წარწერა ათენის ბომონზე (საქმ.17,23).

წესი ქრისტიანის ცხოვრებისა (1 კორ.4,12-13).

წესის დარღვევა განსაკუთრებულ შემთხვევაში (ლკ.6,3-5).

წიგნი კლავს, სული აცხოვრებს (2 კორ.3,6).

წინადაცვეთის სჯული აბრაჰამს მიეცა (საქმ.7,8).

წინამძღვართა მიმართ მორჩილებისათვის (ებრ.13,17).

წინამძღვარი ქრისტეა (მთ.23,10).

წინასწარმეტყველება მაცხოვრისა თავის სიკვდილსა და აღდგომაზე

(მთ.17,22-23;20,18-19;26,2;26,45. ლკ.9,22;18,31-33).

წინასწარმეტყველება მეორედ მოსვლაზე (მთ.26,64).

წინასწარმეტყველთ მხოლოდ თავისიანები არ იწყნარებენ (მთ.13,57.

მრკ.6,4. ლკ.4,24. ინ.4,44).

წინასწარმეტყველთა მკვლელნი ჰურიანი (ლკ.11,48).

წინასწარმეტყველი მხოლოდ ღმერთია (2 პეტ.1,21).

წინასწარმეტყველნი და სჯული იოვანემდე არსებობდა (მთ.11,13).

წმიდა ზიარებისათვის (1 კორ.11,24-26).

წმიდა მარტო უფალია (გამც.15,4).

წმიდა ქალაქი – ახალი იერუსალიმი (გამც.21,2).

წმიდა ქალაქში ბოროტი ვერ შევა (გამც.21,27).

წმიდათა სისხლით მთვრალი დედაკაცი (გამც.17,6).

წმიდისათვის ყოველივე წმიდაა (ტიტ.1,15).

წმინდანები სულიწმიდის მიერ წინასწარმეტყველებდნენ (2 პეტ.1,21)

წმინდანნი – ღმერთნი (ებრ.11,16).

წყალობა ნებაეს იესოს და არა მსხვერპლი (მთ.9,13).

წყალობისა და უანგარობისათვის (ლკ.14,12-14).

წყალობისათვის (იაკ.2,13).

ჭეშმარიტება ერთია (2 ინ.1,9; საქმ.4,12).

ჭეშმარიტება ცოდვათაგან განმათავისუფლებელია (ინ.8,32).

ჭეშმარიტების გონიერი მტრები (საქმ.4,15-18).

ჭეშმარიტების მორჩილება სულს განწმედს (1 პეტ.1,22).

ჭეშმარიტების მტერი გონებაგახრწნილია (2 ტიმ.3,8).

ჭეშმარიტი სარწმუნოების დაცვისათვის (რომ.1,18-19. 2 კორ.11,4).

ჭეშმარიტი საჭმელი და სასმელი (ინ.6,51-58).

ჭირთათმენით მოიპოვება სასუფეველი (საქმ.14,22).

ჭირი დაითმინე (2 ტიმ.2,3).

ჭირი, მოთმინება, გამოცდილება, სასოება (რომ.5,3-4).

ხარება (ლკ.1,28-38).

ხატი სოფლისა წარმავალია (1 კორ.7,31).

ხე ნაყოფით იცნობა (მთ.7,17-20;12,33. ლკ.6,44).

ხელთდასხმა პავლეს მიერ (საქმ.19,6).

ხელისუფალთა მორჩილებისათვის (1 პეტ.2:13-14,17-18.რომ.13,1).

ხელმწიფება ბნელისა (ლკ.22,53).

ხვალისათვის ნუ ზრუნავ (მთ.6,34).

ხორცთათვის ნუ ზრუნავ (მთ.6,25-34).

ხორცი მშვინვიერი და ხორცი სულიერი (1 კორ.15,44-46).

ხორცი უფლისა (მთ.26,26. ლკ.22,19).

ხორცი ქრისტესი – პური (მრკ.14,22).

ხორციელი საქმენი (გალ.5,19-21).

ხორციელი წრთენა ნაკლებ სასარგებლოა (1 ტიმ.4,8).

ხორცის ვნება ცოდვებს აცხრობს (1 პეტ.4,1).

ხორცის ზრახვა სიკვდილია, სულისა – ცხოვრება და მშვიდობა (რომ.8,5-14).

ხუთი ათასი კაცის დაპურება (მთ.14,15-21).

ხორცისა და სიძვისათვის (1 კორ.6,13-20).

ხუცესთათვის (ტიტ.1,6).

ჟაჭვი – სარწმუნოება და სიყვარული (1 თეს.5,8).

ჟერ მოიქცე ბოროტისაგან და შემდეგ ქმენ კეთილი (1 პეტ.3,11).

ჟვარზე წარწერა (მთ.27,37. მრკ.15,26. ლკ.23,38. ინ.19,19).

ჟვარი – ძალი ღმრთისა (1 კორ.1,18).

ჟვარისათვის (მთ.27:32,40,42. ინ.19:17-19,20,23,31,41. 1 პეტ.2,24).

ჟვარმცმელებმა იესოს სამოსელი ოთხ ნაწილად გაიყვეს (ინ.19,23).

ჟვარმცმელნი ჰურიანი (ლკ.24,20).

ჟვარცმა ორი ავაზაკისა (მთ.27:38,44. მრკ.15,27).

ჟვარცმის მოთხოვნა და იესოს მიცემა (მთ.27:22,26,31,35).

ჟვარცმისათვის (2 კორ.13,4).

ჟვარცმისას ჟამი იყო მესამე (მრკ.15,25).

ჟვარცმულ ქრისტეს ვქადაგებთ (1 კორ.1,23;2,2).

ჟვრის მტრები წარწყმდებიან (ფლპ.3,18-19).

ჟვრის ტარება იმას შეუძლია, ვინც საკუთარი ნება უარყო და ღმერთს დაუმორჩილა (მთ.16,24).

ჟოჯოხეთის მკვიდრნი (გამც.21,8).

ჟოჯოხეთის ცეცხლი უშრეტია (მრკ.9,44).

ჰეროდემ იაკობი ჰურიათა საამებლად მოკლა (საქმ.12,1-3).

ჰეროდემ პეტრეს მცველები სიკვდილით დასაჯა (საქმ.12,19).

ჰეროდეს დასჯა ანგელოზის მიერ (საქმ.12,21-23).

ჰეროდეს ფიცი (მთ.14,7. მრკ.6,26).

ჰურიათა ამოა მსახურება (მთ.15,8-9).

ჰურიათა ბოროტი განზრახვა (ლკ.4,29).

ჰურიათა ბოროტი ნათესავი (მთ.12,39. ლკ.11,29).

ჰურიათა განაჩენი – სიკვდილი იესო ქრისტესი (მთ.27,22-23. ინ.19,7).

ჰურიათა განდგომის მიზეზი (ინ.5:38,40,42).

ჰურიათა გონების სიბრმავე (2 კორ.3,14).

ჰურიათა გულის სიბრმავე (მრკ.3,5).

ჰურიათა მანკიერება (ლკ.6,11).

ჰურიათა მიერ საფლავის მცველთა მოსყიდვა (მთ.28,12-15).

ჰურიათა მიერ ქრისტიანთა დევნა (ინ.9,22).

ჰურიათა მხილება აპოლოს მიერ (საქმ.18,28).

ჰურიათა მხილება სტეფანეს მიერ (საქმ.7,51-53).

ჰურიათა პირფერობისათვის (რომ.2,22-24).

ჰურიათა სიცოფის მიზეზი (ინ.10,33).

ჰურიათა უკეთური ნათესავი (მთ.12,45).

ჰურიათა ურწმუნოება (ინ.10,24-25).

ჰურიათა შეთქმულება პავლეს მოკვლისათვის (საქმ.23:12-15,21).

ჰურიათა შური (საქმ.13,45).

ჰურიათაგან დევნის მიზეზი (საქმ.17,7).

ჰურიანი ანტიქრისტეს მიიღებენ (ინ.5,43).

ჰურიანი აღთქმულ ქვეყანაში 40 წელი ვერ შევიდნენ ურწმუნოების გამო (ებრ.3,19).

ჰურიანი – ეშმაკის შვილნი (ინ.8,44).

ჰურიანი – თავიანთი წინასწარმეტყველების მკვლელნი (1 თეს.2,15).

ჰურიანი – იესო ქრისტეს მკვლელნი (მთ.26,3-4; 27,1. 1 თეს.2,15).

ჰურიანი იესოს მაცთურს უწოდებენ (მთ.27,63).

ჰურიანი – მეცნიერების კლიტეთა დამმალველნი (ლკ.11,52).

ჰურიანი – ორგულნი, ამოა ღმრთისმსახურნი, ღმრთის მცნებათა შეურაცხყოფელნი (მრკ.7,6-9).

ჰურიანი – უცხო ცხოვარნი (ინ.10,26-27).

ჭურიანი – ყოველთა კაცთა წინააღმდეგომნი (1 თეს.2,15).

ჭურიები მაცხოვარს ეშმაკეულს უწოდებენ (ინ.7,20;8,48;8,52;10,20).

ჭურიებმა ამპარტავნობის გამო ვერ აღიარეს ქრისტე (ინ.12,42-43).

ჭურიებმა პავლე მოსაკლავად ჩაქოლეს (საქმ.14,19).

ჭურიებმა სასწაულთა ხილვითაც ვერ ირწმუნეს ქრისტე (ინ.12,37).

ჭურიებმა სინამდვილეში იცოდნენ, თუ ვინ იყო იესო ქრისტე (ინ. 7,28).

ჭურიებმა ფელიქსიცა და ფესტოსიც მოისყიდეს (საქმ. 24,27; 25,9).

ჭურიებს სასწაული არ ეძლევა (მრკ. 8,12).

